عنوان مقاله:

آشکارسازی پیامدهای خشک شدن زایندهرود و تغییرات پوشش گیاهی بر دمای سطح زمین درکلانشهر اصفهان

محل انتشار:

مجله جغرافیا و پایداری محیط, دوره 14, شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

صفورا ایزدیان - گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

غلامعلی مظفری - گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

ایمان روستا - گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

خلاصه مقاله:

تنش آب به عنوان یکی از عمدهترین مشکلات زیست محیطی اثرات قابل توجهی بر پایداری مناطق شهری در سراسر جهان دارد. هدف از این پژوهش بررسی تغییرات دمای سطح زمین (LST) و رابطه آن با تغییرات وسعت پوشش گیاهی در زمان پر آبی و خشک بودن زاینده رود می باشد. در این تحقیق از تصاویر ماهواره ای لندست TM، ETM و OLI طی ۳ سال خشک ۲۰۱۸، ۲۰۱۹ و ۲۰۱۸ و ۲۰۱۳ ستفاده شده است. نتایج تحقیق نشان داد در سال ۲۰۰۶ که آب در بستر رودخانه جاری بوده مساحت پوشش گیاهی از ۳۶ درصد (۲۰۱ کیلومتر مربع) به ۲۳ درصد (۱۲۶ کیلومتر مربع) در سال ۲۰۱۸ که بستر رودخانه فاقد آب بوده کاهش یافته است. در طی دو دهه گذشته میزان دمای سطح زمین افزایش یافته است. بیش ترین میانگین دما در سال ۲۰۱۸ که بستر رودخانه فاقد آب بوده کاهش یافته است. در طی دو دهه گذشته میزان دمای سطح زمین افزایش یافته است. بیش ترین میانگین دما در سال ۲۰۱۸ بیشتر از سال های مرطوب ۲۰۰۵، ۲۰۰۹ و ۲۰۰۰ بود. بیشترین تراکم جزایر گرمایی در مناطق ۲، ۴، ۵، ۶، ۷، ۴/۴ درجه سلسیوس مشاهده شد، حداکثر دما در سال های خشک ۲۰۱۹ بیشتر از سال های مرطوب ۲۰۰۵ و جست طبقات دمایی ۴۹ – ۴۳ در سال خشک ۲۰۱۹ سبت به سال خشک ۲۰۱۹ حدود ۲۲ درصد و نیز در سال ۲۰۱۸ حدود ۳۴ درصد افزایش یافته است. علاوه بر این، توسعه مناطق ساخته شده شهری که طی دو دهه گذشته ۳/۷ درصد افزایش یافته است، به کاهش پوشش گیاهی و تشدید اثر جزیره گرمایی شهری کمک کرده است. بررسی تغییرات میانگین دما در فواصل مختلف از رودخانه زایندهرود نشان داد که با فاصله از رودخانه دما در حدود ۱ درجه سلسیوس افزایش یافته است.

كلمات كليدى:

زایندهرود, پوشش گیاهی, دمای سطح زمین, تنش آبی, اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1961402

